

O POĀĀEASĀ• A JMENINĀ•CH 13. TĀ•DNE

NedĀ•le, 30 bĀ•ezn 2008

Aprííííí!!! Ano, máme tu uĀ•¼ oficiálnĀ• nejen aprílové poĀ•así, ale i aprílové jméno. Ale - kde se vlastnĀ• vzal apríl, svátek bláznĀ•, jak ho nazývá angličtina? První písemná zmínka o vyvĀ•ní aprílem v Ā•eských zemích se datuje rokem 1690 a pochází z pera Bartoloměje Chrystellia z Prahy. Na konci 18. století jsou v Ā•eské literatuĀ•e zprávy o prvodubnovém vtípkování uĀ•¼ pomĀ•rnĀ• Ā•asté.

Podle dochovaných zápisĀ• spoĀ•ival obyĀ•ej pĀ•medevším v tom, Ā•¼e se lidé posílali pro nĀ•co nesmyslného, například peĀ•mí, kohoutovo vejce, muší sádlo Ā•i vtípné semínko. Ten, kdo se nechal nachytat, si vyslouĀ•il hanlivý titul "aprilový blázen" a byl celý den terĀ•em posmĀ•chu. NejpoĀ•etnĀ•jší skupina badatelĀ• se pĀ•míklání k názoru, že poĀ•átek svátku lze nalézt v reformĀ• kalendĀ•e, kterou uskuteĀ•nil v roce 46 pĀ•med Kristem Julius Caesar.

Podle nového kalendĀ•e se stal první duben také prvním dnem v roce. Kolem 20. bĀ•ezna zaĀ•ínaly slavnosti rovnodennosti, které vrcholily právĀ• Novým rokem, tedy 1. dubnem - dnem, kdy se lidé veselili a dávali si dárky. Tato tradice se dochovala aĀ•¼ do tĀ•etí Ā•tvrtiny 16. století, kdy se francouzský král Karel IX. rozhodl s koneĀ•nou platností pĀ•mel Nový rok na 1. leden. Po nĀ•m se tak zachovali i další panovníci a 1. duben pĀ•míšel o své výsady. Také další vysvĀ•tlení se opírá o Ā•ímskou reformu kalendĀ•e. Podle nĀ•j je dĀ•vodem k bláznivému pojetí aprílu skuteĀ•nost, Ā•¼e k mĀ•síci, který mĀ•l pĀ•vodnĀ• pouze 29 dní, pĀ•míbyl jeden den. Jiná teorie spojuje aprílové šprým se zemĀ•dĀ•lstvím. Její zastánci vztahují pojmenování mĀ•síce k latinskému aperio - otevíratí. V dubnu se s pĀ•míchodem jara otevírá nový zemĀ•dĀ•lský rok, coĀ•¼ byl ve vĀ•tšinĀ• starovĀ•kých náboĀ•enských systémĀ• silný motiv k bujarému vĀ•.

Jsou však i jiná vysvĀ•tlení - nĀ•kdo spojuje apríl s pohanským bĀ•¼kem smíchu, který mĀ•l prý svátek v dubnu, jiní prý tvrdí: lidé mají náladu na fóry, protoĀ•¼e je jaro. Dita (27. 3.) Má se za to, Ā•¼e toto jméno vzniklo zkrácením jmen Edita, nebo Judita. Judita je pĀ•vodu hebrejského, pĀ•míĀ•emĀ•¼ pĀ•vodnĀ• znĀ•lo Jehúdíth - tedy dívka, nebo Ā•¼ena pocházející z Judeje tedy Ā•¼idovka. Z tohoto jména se pak posléze vyvinula germánská Jutta - z Ā•ehoĀ•¼ vznikla Ā•eská Jitka. Edita zase pochází ze staroanglického Éadgyth - tedy šĀ•astná v boji - takĀ•¼e kdyĀ•¼ se to tak vezme „dokola koukolem", Dity mají vlastnĀ• to štĀ•stí, Ā•¼e mĀ•¼ou prĀ•bĀ•Ā•¼nĀ• oslavovat celý rok. Dit u nás sice moc není, ale nĀ•tĀ•ch, které tu máme, mĀ•ly pĀ•mí volbĀ• jména pro svou dcerku vyslovenĀ• šĀ•astnou ruku. TakĀ•¼e i my se pĀ•mípoju

ke gratulantĀ•m a všem Ditám pĀ•míejeme, aby všechno to slavení ve zdraví pĀ•míĀ•ily. SoĀ•a (28. 3.) je ruské jméno, které vzniklo jako zdobnĀ•lina jména Sofie - které k nám pĀ•míšlo z Ā•mĀ•tiny. Sophia totižĀ•¼ znamená moudrost. Mimochodem vĀ•da, která se touto moudrostí zabývá, se jmenuje PHILOSOPHIA - tedy "milovnice moudrosti". PoĀ•eštĀ•lá forma tohoto ušlechtilého jména, je pak Ā•¼ofie. NicménĀ• zdobnĀ•lina SoĀ•a se tak ujala, Ā•¼e ji drahnĀ• let Ā•¼ije svým vlastním Ā•¼ivotem jako samostatné jméno. Je tak pĀ•kné a zvukomalebné, Ā•¼e se ujalo nejen v zemích slovanských, ale i po celé EvropĀ• a ve zbytku svĀ•ta. Zejména ve Skandinávii je SoĀ•a velmi oblíbené. Za všechny slavné jmenujme svĀ•tovou mistryni svĀ•ta v krasobruslení a následnĀ• hollywoodskou hereĀ•ku Sonju Henie. Narodila se v r. 1912 v Norsku a mĀ•la velmi sportumilovné rodiĀ•e, zvláštĀ• pak maminka ji vedla k bruslení. Zbytek všichni známe. Krom toho, Ā•¼e SoĀ•a byla inteligentní, vzdĀ•laná a vynikající sportovkynĀ•, byla téĀ•¼ i velice krásná a tak nebylo divu, Ā•¼e uspĀ•la i v Americe. TakĀ•¼e všem SoĀ•ám gratulujeme a pĀ•míejeme hodnĀ• zdraví. TaĀ•ána (28. 3.)

AĀ• se všichni domnívají, Ā•¼e jméno TaĀ•ána je ruského pĀ•vodu, Není tomu tak. Toto jméno vzniklo ve starovĀ•kém Ā•ímĀ•, kde Ā•¼ila bohatá a váĀ•ená rodina Tatiova. Rodové jméno Tatius ovšem vzniklo z Ā•mĀ•tiny - Ā•mĀ•ecké slovo tattó znamená "ustanovovat", nebo "rozĀ•lovat". Tatiana potom oznaĀ•ovalo Ā•¼enu nebo dívku pocházející z rodu TatiĀ•. V carském Rusku se pak dostalo do módy - hlavnĀ• mezi šlechtou a bohatým mĀ•šĀ•anstvem - dávat dívkám latinská, Ā•i staroĀ•mĀ•ecká jména. NicménĀ• Tatianu (neboli TaĀ•ánu) proslavil aĀ•¼ Puškin ve svém románu EvĀ•en OnĀ•gin. Je to krásné dílo, které se proslavilo po celém svĀ•tĀ•. TaĀ•ána byla mladší dcera bohaté statkáĀ•ky Larinové. Na oslavu jejího narození byl pozván i mladý šlechtický floutek OnĀ•gin a TaĀ•ána se do nĀ•j beznadĀ•jnĀ• zamilovala. Pro namyšleného OnĀ•gina ovšem byla "nezajímavá" a tak ji odmítl. PozdĀ•ji si rval vlasy, neb z TaĀ•ány vyrostla pĀ•mĀ•krásná Ā•¼ena - která ovšem v dobĀ•, kdy tohle OnĀ•gin zjistil - byla uĀ•¼ dávno vdaná. Tak to v Ā•¼ivotĀ• chodí.... Lidi si prostĀ• nikdy neváĀ•í toho, co mají... TáĀ•ám, TaĀ•ánkám, TániĀ•kám, Tatianám pĀ•míejeme hodnĀ• štĀ•stí v lásce a v Ā•¼ivotĀ• vĀ•bec a aĀ• si svĀ•j svátek hezky oslaví. Arnošt (30. 3.) je pĀ• germánského. je odvozeno od slova "ernst", coĀ•¼ znamená Ā•estný, vytrvalý, pevný, pevný v rozhodnutí, vytrvalý v boji. Arnošt je pak poĀ•eštĀ•lý pĀ•míepis. Obliba tohoto jména v našich zemích upadala, ale co se objevil na obrazovkách seriál Nemocnice na kraji mĀ•sta, ovlivnil jeden z jeho hrdinĀ• - krásný primĀ•m Arnošt BlaĀ•ej (v podání Josefa Ahrháma) maminky natolik, Ā•¼e poĀ•et malých ArnoštĀ• zaĀ•al zase zvolna narĀ•stat. KromĀ• výše zmínĀ•ného primĀ•me BlaĀ•eje, mĀ•Ā•eme zmínit téĀ•¼ arcibiskupa praĀ•ského Arnošta z Pardubic, k

nejbliĀ•ším spolupracovníkem a rádcem Karla IV. Dalším slavným Arnoštem je spisovatel Lustig, historik Arne Novák a zcela urĀ•itĀ• nesmíme zapomenout na slavného spisovatele Ernesta Hemingwaye. Všem ArnoštĀ•m gratulujeme. Kvido (31. 3.) nebo také postaru psáno Quido. Je to jméno germánského pĀ•vodu a je odvozeno ze slova Wido - tedy lesní muĀ•. NicménĀ• jiné prameny tvrdí, Ā•¼e se jedná o zkomoleninu slova guide - tedy pĀ•vodce, nebo, Ā•¼e se jedná o francouzskou obdobu jména Vít - tedy Guy. Patronem tohoto jména byl kostelník a poutník jménem Guido (Wido), který se narodil v 10.století v Belgii. AĀ• byl synek obyĀ•ejného sedláka, dal se na víru a aby své rozhodnutí potvrdil, rozhodl se pro pouĀ• z Ā•íma do Jeruzaléma. Na cestĀ• však zemĀ•mel a na jeho hrobĀ• se zaĀ•aly dít zázraky. Úcta lidu k nĀ•mu tím pádem rostla a stal se posléze patronem sedlákaĀ•, Ā•eledinĀ•, kostelníkĀ•, zvoníkĀ•, obchodníkĀ•, vozkĀ•, a poutníkĀ•. Za všechny naše slavné Quidy jmenujeme Quida Mánesa - Ā•eského malíĀ•e a Kvida - hrdinu Vieweghovy knihy "BájeĀ•ná léta pod psa". Všem KvidĀ•m i QuidĀ•m pĀ•míejeme hezkou oslavu a hodnĀ• zdraví. Hugo (1. 4.) je jméno starogermánského pĀ•vodu. Vzniklo ze slova "Hugu", které oznaĀ•ovalo ducha, mysl - znamenalo tedy, Ā•¼e nositel jména je Ā•lovĀ•k duchaplný, moudrý, pĀ•míšlivý. Není tedy náhoda, Ā•¼e jmenovali dva pĀ•mední dva francouzští teologové - tedy Hugo z Grenoblu, který se narodil v r. 1053 a stal se biskupem a Hugo z Bonnevaux, ten byl synovcem jiĀ•¼ výše zmínĀ•ného svĀ•tce a údajnĀ• se zaslouĀ•il o smír mezi

http://www.kudlanka.cz VytvorĀ•eno pomocí Joomla! GenerovĀ•no: 23 September, 2019, 21:26

Bedřichem I. a papežem Alexandrem III. Nicméně Hugo u nás moc není, zato ve světě jich běhá hodně. Za všechny jmenujme venezuelského presidenta a Fidela kámoše Huga Cháveze, milovníci sci-fi znají spisovatele a vydavatele Huga Gernsbacka, a jméno Hugo Junkers se proslavilo hlavně v letectví. Ale i my měli jednoho slavného Huga. Ano, ano, byl jím slavný filmový herec a milovník, Hugo Haas. Bohužel, jeho kariéra u nás skončila těsně před válkou, kdy byl nucen - jako to útlé - utéci před Hitlerem; a domů se jí nikdy nevrátil... Jaká škoda. Nicméně všem Hugům, co tu máme, přejeme, aby se jim dobře dařilo a měli hodně dětí, které by se jmenovaly po nich, čím by se statistické údaje týkající se Hugo, značně zlepšily. Erika (2. 4.) je jméno skandinávského pánvu. Je švédskou formou jména Erik, nebo Erich. Toto jméno vzniklo na základě staroislandského Eiríkur, což znamenalo "vážený vládce". Vskak se tak jmenovala opravdu spousta skandinávských královů. Takže Erika znamená, že dotyčná je - nebo z ní může být - vážená vládkyně. Jak krásné a ušlechtilé. Nicméně, toto jméno u nás moc v oblibě není, ale spousta Erik je jednak ve Skandinávii a za druhé v našem mecky mluvících zemích. Ale i tak jich u nás je skoro sedm tisíc. Móda je přeci nesmírně vrtkává a jméno Erika zas krásně zvukomalebné, tak se třeba dočkáme změny k lepšímu. Holčiček se teď rodí dost a jistě se hodně maminkám bude Erika líbit. Tak držte palce a Erikám přejeme všechno nejlepší. Pěť